

РЕШЕНИЕ

№ 19116

гр. С. 21.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 36 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СИМОНА В. НАВУЩАНОВА

при участието на секретаря КАМЕЛИЯ АНЧ. КОСТАДИНОВА
като разглежда докладваното от СИМОНА В. НАВУЩАНОВА Гражданско дело № 20231110127450 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 422 ГПК.

Предявен е от ищеца **ЗЕАД „Б.В.И.п” АД, ЕИК ...** установителен иск с правно основание **чл. 422 ГПК, вр. чл. 411 КЗ** за установяване спрямо ответника **„Д.зи -о.з.“ ЕАД, ЕИК ...**, че дължи на ищеца сумата от **270, 23 лв.** главница за изплатено застрахователно обезщетение, ведно със законна лихва от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение - 11.11.2022 г., до окончателното изплащане на вземането, за които е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 02.12.2022 г. по ч.гр.д. № 61461/2022 г. по описа на СРС, 36 състав.

Ищецът твърди, че на 24.03.2022 г. в гр. Л. е станало ПТП по вина на водача на л.а. „Р.К.о“ с рег. № застрахован със задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ при ответника с полица № BG/06/... валидна от 24.09.2021 г. до 23.09.2022 г. При извършване на движение на заден ход е ударил л.а. „Ф.По“ с рег. № ..., собственост на „П.Л. БГ“ ЕООД, застрахован при ищеца по застраховка Каско с полица №, валидна от 24.02.2022 г. до 23.02.2023 г. Съставен бил двустранен протокол от 24.03.2022 г. Ищецът образувал щета №, възложил ремонта на „А.С.“ ООД. Сервизът извършил ремонт на стойност 540, 47 лв. и издал фактура № *****/27.04.2022 г. Извършил ликвидационни разходи в размер на 25 лв. Поканил ответника доброволно да плати сумата, но последният заплатил само 295, 24 лв., поради което претендира остатъка от 270, 23 лв. Поради което моли да бъде признато за установено, че ответникът дължи на ищеца процесните суми, като претендира и разноски по производството.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът е депозирал отговор по чл. 131 ГПК, с който оспорва предявените искове като неоснователни. Оспорва механизма на процесното ПТП, както и то да е изцяло по вина на водача на л.а. „Р.К.о“ с рег. №, Твърди съпричиняване, че водачът на л.а. „Ф.По“ с рег. № ..., има вина за настъпването на процесното ПТП. Моли съда да отхвърли предявения иск, претендира разноски.

След като взе предвид изложеното в исковата молба и отговора, събраните по делото доказателства и изявленията на страните, съдът намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Основателността на предявения установителен иск по чл. 411 КЗ се обуславя от установяване на правопораждащ фактически състав, който включва следните елементи: 1/ наличие на валиден и действащ към датата на процесното ПТП договор за имуществено застраховане, сключен между ищеца като застраховател и собственика на увредения автомобил; 2/ заплащане на застрахователно обезщетение от ищеца – застраховател на застрахования в изпълнение на сключения между тях договор; 3/ отговорност на предизвикалия ПТП водач по чл. 45, ал. 1 ЗЗД, възникнала при осъществяване изискуемите елементи на непозволеното увреждане – деяние, противоправност, настъпили в причинна връзка с деянието вреди и вина, която по арг. от чл. 45, ал. 2 ЗЗД се предполага; 4/ наличие на валидно застрахователно правоотношение между делинквентата и ответника по застраховка „Гражданска отговорност“, със застрахователно покритие към датата на ПТП.

С приетия по делото и неоспорен от страните доклад са отделени като безспорни и ненуждаещи се от доказване следните факти и обстоятелства: че на 24.03.2022 г. в гр. Л. е настъпило ПТП между л.а. „Р.К.о“ с рег. № ... и л.а. „Ф.По“ с рег. № ...; че л.а. „Р.К.о“ с рег. № ... е застраховано при ответника със задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“; че л.а. „Ф.По“ с рег. № ... е застрахован при ищеца с Каско; че към датата на ПТП двете застраховки са били валидни; че ищецът образувал щета №, възложил ремонта на „А.С.“ ООД. Сервизът извършил ремонт на стойност 540, 47 лв. и издал фактура № *****/27.04.2022 г., която е заплатена от ищеца; че ответникът е заплатил сумата от 295,24 лева след изпратена му от ищеца покана.

От събраните по делото писмени доказателства – ДКП (л. 7 по делото), завление за изплащане на застрахователно обезщетение (л.6), опис на щети, фактура, доклад по щета, както и от приетото по делото заключение с вх. № 286321/13.10.2023 г. на САТЕ, изготвено от експерта Й. Д. Й. се установява, че в срока на застрахователното покритие, на 24.03.2022 г., около 09:20 часа, лек автомобил „Р.К.о“, с рег. № ... се движи по ул. „В.Л.“ с посока на движение от ул. „М.а“ към ул. Х.С. и в района на кръстовището с ул. Б.и“, наоѓаща се до аптека „112“, водачът предприема маневра за движение на задаен ход. В същия момент зад лек автомобил Р.К.о, по ул. Б.и“ се движи лек автомобил „Ф.По“ с рег. № ..., като след спиране на пътен знак Б2 – „С.!“ Пропусни движещите се по пътя с предимство“, водачът предприема маневра за потегляне и завой наляво, като траекториите на двата автомобила се пресичат и настъпва съприкосновение в зоната на пешеходната пътека.

От разпита по делегация на свидетеля Г. Г. Г., водач на лек автомобил „Ф.По“ с рег. № ... става ясно, че си спомня за ПТП станало на 24.03.2022 г. с друг лек автомобил „Р.К.о“. Разказва, че зад аптека „112“ в гр. Л. имало Т-образно кръстовище със знак „Стоп“, който важал за него. Спрял на знака, подал ляв мигач за да завие в посока гр. Г.О. От дясно имал спрял автомобил „Р.К.о“, а от ляво на знака „Стоп“ имало спрели автомобили. След преминаване на знака „Стоп“ започнал да се изтегля на полусъединител за да завой, тъй като пресичал две платна и нямало как да извърши маневрата без да се изтегли. Спрелият автомобил „Р.К.о“ се намирал от дясната страна на знак „Стоп“, предприел маневра на заден ход на кръстовището за да направи обратен завой и го ударил. Неговият десен заден ъгъл ударил дясната страна на автомобила и в следствие на удара били увредени калник, броня и съд за чистачки. След удара шофьорът излязал и започнал да крещи „Ти си виновен“, а свидетелят му отговорил, че вината е негова, тъй като извършва маневра назад на кръстовище и ако не е съгласен с това следва да извикат КАТ. Той отказал, тъй като заявил, че има в колата тухлички и павета, които „не е хубаво да се виждат от КАТ“. Попълнили ДКП. Свидетелят заявява, че знакът „Стоп“ се намирал след пешеходната пътека и че отразеното в ДКП, че е преди нея не било вярно. Съдът не кредитира показанията на свидетеля само в частта, в която същия заявява, че знак „Стоп“ се е намирал преди пешеходната пътека, като в тази част дава вяра скицата, отразена в ДКП и на заключението на САТЕ, от което се установява, че пешеходната пътека се намира след знака „Стоп“. В останалата част съдът кредитира показанията на свидетеля Г. като

достоверни, последователни, подробни и подкрепящи се от останалия доказателствен материал по делото и не намери основание да не даде вяра на същите.

Свидетеля С. Б. Т., водач на лек автомобил „Р.К.о“, с рег. № си спомня за ПТП станало на месец март 2022 г. Разказва, че бил спрял пред аптеката в гр. Л. и тъй като движението по главния път бил много интензивно, направил заход назад за да застане перпендикулярно на пътя и да може да пресече. Тръгнал да прави маневра назад, пресякал алеята със заход назад и на пешеходната пътека се „чукнали“ с другия автомобил“. Влезнал назад в кръстовището, но другия автомобил не спрял на стопа, който бил два метра преди пешеходната пътека.

От заключението на САТЕ, което съдът кредитира изцяло като обективно и всестранно изготвено се установява следния механизъм на реализираното ПТП: на 24.03.2022 г., около 09:20 часа, лек автомобил „Р.К.о“, с рег. № се движи по ул. „В.Л.“ с посока на движение от ул. „М.а“ към ул. Х.С. и в района на кръстовището с ул. Б.и“, намира се до аптека „112“, водачът предприема маневра за движение на заден ход. В същия момент зад лек автомобил Р.К.о, по ул. Б.и“ се движи лек автомобил „Ф.По“ с рег. № ..., като след спиране на пътен знак Б2 – „С.! Пропусни движещите се по пътя с предимство“, водачът предприема маневра за потегляне и завой наляво, като траекториите на двата автомобила се пресичат и настъпва съприкосновение в зоната на пешеходната пътека. Всички увреждания по лек автомобил „Ф.По“ с рег. № ... се намират в пряка и причинно следствена връзка с настъпилото ПТП. Участъкът на ул. „О.П.“, в района на процесното ПТП е прав и водачите са имали видимост един към друг. Стойността необходима за възстановяване на лек автомобил „Ф.По“ с рег. № ..., изчислена на база среди пазарни цени към датата на ПТП възлиза на 776,38 лева. Вещото лице дава заключение, че съгласно свидетелските показания на водачът на лек автомобил „Фоксваген поло“ същия е спрял на знак „Стоп“, след което е предприел маневра за потегляне и завой на ляво. В проведеното на 25.10.2023 г. открито съдебно заседание, експертът Й., след провеждане на разпит и на водачът на лек автомобил „Р.К.о“, потвърждава установения от него в заключението механизъм на ПТП.

От показанията на разпитаните свидетели, описаното в протокола за ПТП и заключението на САТЕ се установява по категоричен начин, че водачът на лек автомобил „Р.К.о“, с рег. № се движи по ул. „В.Л.“ с посока на движение от ул. „М.а“ към ул. Х.С. и в района на кръстовището с ул. Б.и“, намира се до аптека „112“, водачът предприема маневра за движение на заден ход, попада в кръстовище и настъпва удар с лек автомобил „Ф.По“ в зоната на пешеходната пътека.

При тези факти съдът намира, че събитието е настъпило поради поведението на водача на лек автомобил „Р.К.о“, който в нарушение на разпоредбата на чл. 38 ЗДвП и чл. 40, извършва маневра назад на кръстовище, което е забранено и без да се убеди, че пътят зад превозното средство е свободен и че няма да създаде опасност или затруднения за останалите участници в движението. Не се твърдят и установяват обстоятелства, изключващи вината на този водач, поради което важи презумпцията на чл. 45, ал. 2 ЗЗД.

За неоснователно съдът намира възражението на ответника за съпричиняване. Съобразно чл. 51, ал. 2 ЗЗД основание за намаляване на размера на отговорността на делинквента е, ако и пострадалият е допринесъл за настъпването на вредите. Такова съпричиняване е налице, когато освен с поведението на делинквента увреждането се намира в пряка причинноследствена връзка и с поведението на самия увреден. Съпричиняването има обективен характер, като от значение е единствено наличието на такава обективна причинноследствена връзка, а е ирелевантно субективното отношение на пострадалия /т. 7 от ППВС № 17/18.11.1963 г./. Принос по смисъла на чл. 51, ал. 2 ЗЗД е налице винаги, когато с поведението си пострадалият е създал предпоставки за възникване на вредите или е улеснил механизма на увреждането, предизвиквайки по този начин и самите вреди. Съгласно правилата за разпределение на доказателствената тежест ответникът следва да докаже при условията на пълно и главно доказване, че застрахования при ищеца водач с действие или бездействие е допринесъл за настъпване на вредите /чл. 154 ГПК/, което не бе установено в рамките на настоящото производство. Действително, по делото бе безспорно установено, че

пешеходната пътека, на която е станало съприкосновението между двата автомобила е след знак стоп, но това не води до извод, че водачът на лек автомобил „Ф.По“ не е спрял на знака, преди да предприеме маневра завой на ляво. От събраните по делото писмени и гласни доказателства и заключенията на САТЕ, преценени поотделно и в съвкупност се установи, че за да може да предприеме маневра завой на ляво на процесното кръстовище, водачът на лек автомобил „Ф.По“, след като спре и се огледа на знак „Стоп“ следва да изнесе автомобила напред за да може да извърши маневрата ляв завой и да се включи в движението. Безспорно се установи и че ударът между автомобилите е настъпил в зоната на пешеходната пътека, след знака „Стоп“. Съдът не кредитира показанията на свид. Т., в частта, в която той заявява, че другият водач не е спрял на знак „Стоп“ същите не се подкрепят от останалия събран по делото доказателствен материал.

Размерът на регресната претенция следва да се определи съобразно действителната стойност на вредата към момента на настъпване на застрахователното събитие. Действителната стойност на вредата е пазарната стойност, на която може да бъде закупено същото имущество към момента на настъпване на вредата или пазарната стойност на ремонта за отстраняване на настъпилата вреда.

Съгласно чл. 386 КЗ при настъпване на застрахователното събитие застрахователят е длъжен да плати застрахователно обезщетение, което е равно на действително претърпените вреди към деня на настъпване на събитието, освен в случаите на подзастраховане и застраховане по договорена застрахователна стойност. С оглед цитираната разпоредба и практиката на ВКС в подобни случаи съдът намира за меродавна посочената от експерта цена на ремонта извършен в официален сервиз, с оглед и представената в производството фактура за извършен ремонт на увредения лек автомобил. Досежно размерът на разходите необходими за отстраняване на щетите съдът кредитира изцяло заключението на вещото лице Й. Й., в което посочва, че стойността необходима за възстановяване на процесното МПС, изчислена на база средни пазарни цени към датата на ПТП е в размер на 776,38 лева.

Регресното вземане възниква в размера на по-малката от двете суми – на действителните вреди и на извършеното плащане, а в случая извършеното плащане е в по-малък размер – 540,47 лева, от която сумата ответното дружество е заплатило сумата в размер от 295,24 лева. Ето защо за ответника е налице задължение за плащане на регресно вземане в размер на 270,73 лева (с вкл. 25 лева ликвидационни разходи), което последният не твърди и доказва да е погасил. Поради изложеното предявеният иск за главница следва да бъде уважен изцяло, ведно със законна лихва от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение – 11.11.2022 г., до окончателното изплащане на вземането.

По разноските:

При този изход на правния спор и предвид изрично направеното искане, право на разноски има ищецът на осн. чл. 78, ал. 1 от ГПК. Претендират се сторените от ищеца разноски в исковото производство за заплатена ДТ в размер на 25,00 лева, депозит за САТЕ в размер на 200 лева, депозит за свидетел в размер на 50 лева. В заповедното производство за сторени разноски за заплатена държавна такса в размер от 25,00 лева и 360 лева с ДДС адвокатско възнаграждение.

Мотивиран от гореизложеното, настоящият състав на Софийски районен съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл. 422 ГПК вр. чл. 411 КЗ и чл. 422 ГПК, вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД, че „Д.зи -о.з.“ ЕАД, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление: гр. С. бул. „В.“ № 89Б ДЪЛЖИ НА ЗАЕД „Б.В.И.П“, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление: гр. С. пл. „П.“ № 5 сумата от 270, 23 лв. изплатено застрахователно обезщетение по щета № (с вкл. 25 лева ликвидационни разходи), ведно със законна лихва от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за

изпълнение - 11.11.2022 г., до окончателното изплащане на вземането, за които е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 02.12.2022 г. по ч.гр.д. № 61461/2022 г. по описа на СРС, 36 състав.

ОСЪЖДА Д.зи -о.з.“ ЕАД, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление: гр. С. бул. „В.“ № 89Б да заплати на **ЗАЕД „Б.В.И.П“**, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление: гр. С. пл. „П.“ № 5, на основание **чл. 78, ал. 1 ГПК** сумата от **275,00 лева** – разноси в исковото производство и сумата от **385,00 лева** – разноси в заповедното производство.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

ПРЕПИС от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____